

Espoon Kipparit ry

**Suomen
parhaiten
navigoiva
seura 2014**

JÄSENKIRJE 4/2014

kuva: Teijo Toivonen

Tervehdys, Kippari!

Kalenteri näyttää syksyä ja moni palaa arjen pariin. Kesä oli säidenpuolesta monijakoinen. Sisävesillä heinäkuun sää sopi vain laituriprojekteihin ja purkkareissa purjeet olivat turha varuste tuulettomuuden takia. Kalat uivat todella syvällä ja niitä ei saanut narrattua mihinkään pyydykseen. Muuten täytyy kyllä olla tyytyväinen keleihin.

Kuva: Teijo Toivonen

Espoon Kippareiden syksy on jälleen kiireinen runsaan kurssitarjonnan ja opettamisen myötä. Kausi avattiin mukavissa merkeissä, illastamalla porukalla risteilyllä Helsingin edustalla. Työväenopiston navigointikurssit alkavat opettajien osalta hyvin ja kursseilla on paljon oppilaita. Myös muut tutut kurssit ovat paikallaan.

Välimeren purjehduseskaaderi lähtee Kreikan Kossilta ja siihen osallistuu 10 venekuntaa. Mielenkiintoiset esitelmät ja retkivierailu valmistuneelle tykkisluupille kutsuu jäsentapahtumiin. Espoon Kipparit on käynnistänyt myös jäsenrekisteri- ja julkaisujärjestelmien uusimisprojektin, jotta ne palvelisivat jäseniämme entistä paremmin.

Tervetuloa osallistumaan

Kommodori Erkki Lauho

Pidä yhteystietosi ajan tasalla

Muista pitää sähköposti- ja osoitetietosi ajan tasalla. Muutokset voit tehdä käyttämällä nettisivulta löytyviä lomakkeita (Info → Jäsentietolomakkeet).

Jos olet saanut tämän jäsenkirjeen postitettuna tulosteena, et vielä ole sähköpostitiedotteiden jakelulistalla! Käy ilmoittamassa sähköpostiosoitteesi, niin saat ajankohtaisia tiedotteita jäsenkirjeiden lisäksi. Niin ja huomasihan että vastaanottamalla jäsenkirjeet vain sähköisesti säästät myös luontoa.

Diplomienjakotilaisuus

Teksti: Juha Pitkänen, kuvat Teijo Toivonen

Suomen Navigaatioliiton valtakunnalliset Saaristo-, Rannikko- sekä Tähtitieteellisen merenkulkuopin tutkinnot järjestettiin perjantaina 25.4.2014. Espoon Kippareiden tutkintotilaisuuksissa Saaristomerenkulun tutkinnon suoritti hyväksytysti 50, Rannikkomerenkulun 37 ja Tähtitieteellisen merenkulun 14 kipparikokelasta. Paljon onnea uusille kippareille!

Huhtikuun tutkintojen diplomienjakotilaisuus pidettiin keskiviikkona 11.6.2014 Espoon Pursiseuran klubirakennuksessa Nuottaniemessä. Tilaisuuden aluksi oli tarkoitus tutustua Espoon meripelastajien uuteen pelastusalus Emmiin. Pullakahveja juotiin ja kommodori Erkki Lauho kertoi Kippareiden toiminnasta, toivotellen kaikki uudetkin mukaan erilaisiin tapahtumiin. Mutta, venettä ei kuitenkaan kuulunut laituriin ja päätettiin alkaa diplomien jakaminen. Kun vasta muutama diplomi oli jaettu, ovelle ilmestyi ihmettelevän näköinen meripelastaja, joka tiedusteli, eikö alus kiinnostakaan ketään? Olivat matalan vedenkorkeuden takia jättäneet Emmin EPS:n kraanalaiturille, jota kukaan meistä ei huomannut tarkkailla vaan ihmettelimme vain tyhjänä pysyvää vieraslaituria.

Kun viimein päästiin oikeaan paikkaan, meripelastajat esittelivät ansiokkaasti hienoa alustaan ja kertoivat laajemminkin meripelastustoiminnasta. Kaikki pääsivät myös tutustumaan koko alukseen, lähes kölistä mastoon. Runsas puoli tuntia vierähti rattoisasti veneellä, jonka jälkeen palattiin päiväjärjestykseen, eli diplomien jakamiseen uusille Kippareille.

Paikalle oli saapunut noin 40 tutkinnon suorittanutta noutamaan diplominsa, joista eräs uusi Rannikkolaihuri tuuletti näyttävästi suoritustaan, saatuaan diplomin. Oikein! Ne uudet kipparit, jotka eivät päässeet paikalle, saavat diplominsa kotiin postitettuna.

Perinteen mukaan Espoon Kipparit palkitsi parhaiten tutkinnossa menestyneet jäsenensä Espoon Kipparien veneviirillä. Saaristotentissä täydellisestä suorituksesta tekivät Teija Kultti ja Mikko Kangasmäki pistemäärällä 30. Rannikkotentissä täydet 30 pistettä saavutti tänä keväänä poikkeuksellisen moni uusi laivuri: Helle Majander, Ari Vahtera, Tomi Simons, Kristian Rusila, Ari Pauku, Lasse Huovinen, Panu Hartikainen sekä Jan-Erik Aladin. Tähtitieteellisen merenkulun kauttaaltaan kovatasoisissa tuloksissa parhaista suorituksista vastasivat Terhi Vapola ja Risto Lehtomäki, molemmilla täydet pisteet.

Tilaisuudessa palkittiin veneviirillä myös avomerilaihuri Tove Kuhlman, joka 77 vuotiaana on Espoon Kippareiden tähtitieteellisen merenkulututkinnon suorittajista kaikkien aikojen ikäpresidentti. Viirin Saatuaan Tove arveli leikkisästi, että ennätys ei taida ihan heti mennä rikki. Aika näyttää!

Tilaisuuden aluksi Kipparit tutustuivat uuteen pelastusalus Emmiin ja saivat aimo annoksen meripelastustietoa.

Kurssien parhaat palkittiin perinteisesti seuran veneviireillä.

Primuskippari

Teksti: Juha Pitkänen, kuva: Teija Kultti

Espoon Kippareiden kevään Saaristolaiivuri tentissä vain kaksi henkilöä saavutti täydet pisteet. Diplomienjakotilaisuudessa priimuksista oli paikalla Teija Kultti. Kyselimme tilaisuuden jälkeen tuoreen saaristolaiivurin ja Kipparin tunnelmia.

Harjoittelitko tenttiä varten jollain tavalla, esim tekemällä netissä olevia vanhoja tenttejä?
Tein opettajan antaman harjoitustentin kotona sekä oppikirjan tekemättömiä tehtäviä. Sitten keskityin harjoittelemaan asioita missä huomasin tarvitsevani lisäoppia.

Kuinka hyvin aika riitti tentissä?
Aika riitti hyvin. Varmistukseksi tein laskutehtävät kaksi kertaa.

Mikä oli tentin vaikein tehtävä?
En osaa eritellä vaikeinta, mutta aikaa vievin oli mielestäni reittisuunnitelman teko.

Mitä mieltä olet tentin painotuksista erilaisten tehtävien välillä?
Tutkintoon kuuluu erittäin paljon tärkeää tietoa, joka on käytännössä tarpeellista. Tenttiin sopii vain osa niistä.

Harrastatko veneilyä? minkälaisella veneellä?
Veneily on meillä koko perheen yhteinen harrastus. Veneilemme mieheni ja tyttäreni kanssa kuunari-takilaisella matkapurjeventeellä.

Minkälaisia kesäsuunnitelmia sinulla ja perheelläsi on?
Tänä kesänä suuntaamme Turun saaristoon. Lyhyet päivämatkat oletettavasti sopivat 7 kk:n ikäisen lapsen kanssa purjehtimiseen. Odotamme innolla etenkin ulkosaaristoon tutustumista.

Lähdetkö mahdollisesti tulevaisuudessa opiskelemaan rannikkomerenkulun kurssille?
Mietinnässä on ollut jatkaa rannikonavigointiin, mutta en ole ilmoittautunut ennakkoon syksyn kurssille.

Veneviiri – näytä väriä

Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Espoon Kipparien veneviirejä on edelleen saatavana. Viiri on kaksikärkinen ja kooltaan 36x22(11) cm, valkoisella pohjalla on yhdistyksen logo sinisenä. Veneviiriä voi käyttää tunnuksena Espoon Kipparit ry:n jäsenyydestä. Viirin voi tilata nettisivuilla olevan lomakkeen tai lähettämällä vapaamuotoisen tilauksen kirjeitse. Viiri maksaa 25,00 euroa ja hinta sisältää postituksen.

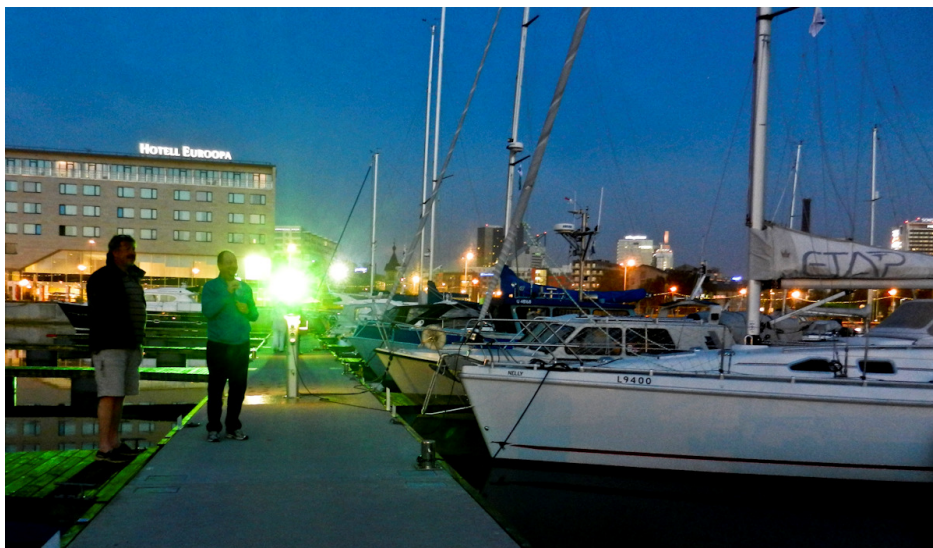

Viiriä myydään myös useimmissa **jäsenilloissa** noutohintaan.

Tallinnan Eskaaderi 6.-8.6.2014

Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Espoon Kippareiden ensimmäinen Tallinnan eskaaderi suuntautui aivan kaupungin keskustassa sijaitsevaan Old City Marinaan, jossa kokoonnuttiin venekuntien omien aikataulujen mukaan perjantain 6.6.2014 kuluessa ja josta hajaannuttaisiin sunnuntaina. Mukaan oli ilmoittautunut ennalta yhdeksän venekuntaa ja kippareilta pyydettyjen epävirrallisten ennakoarvioiden mukaan runsaat parikymmentä henkeä. Kaksi veneistä ilmoitti saapuvansa vasta lauantaina.

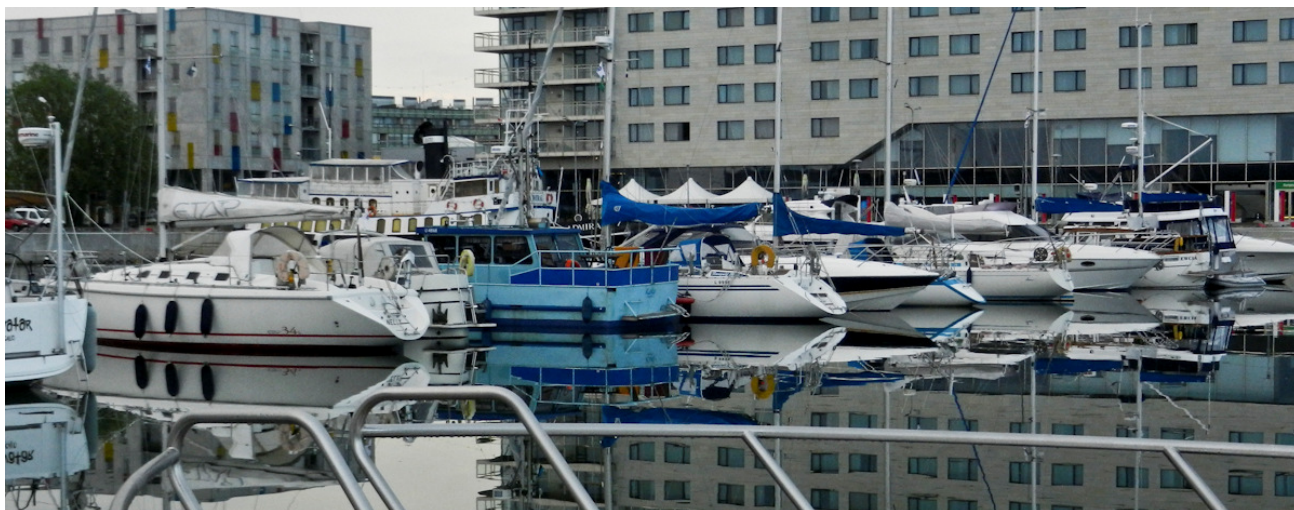

Eskaaderin järjestelyistä vastasi Tuomo Karppinen joka oli tullut Old City Marinaan jo torstaina ja oli saapuvia veneitä laiturilla vastassa! Old City Marina oli osoittanut meille yhdeksän rinnakkaista paikkaa ulomman ponttonilaiturin sisäpuolelta.

Itse olin lähtenyt matkaan torstaina ja yöpynyt Naissaaren satamassa, jossa oli kaksi uutta kelluvaa laituria, joissa

peräpoijut kummassakin vain toisella puolella. Puolen päivän aikaan jatkoimme sovitusti matkaa porukassa Juha Pitkäsen veneen kanssa, joka oli lähtenyt Porkkalasta varhain aamulla. Eskaaderin moottoriveneosasto saapui Tallinnan satamaan kaksi tuntia myöhemmin.

Vierassataman noudattama hinnoittelu tuli kaikille yllätyksenä. Kahdesta yöpymisestä piti maksaa kolmen hinta. Tästä ylimääräisestä maksusta ei ennalta ollut mitään tietoa, vaan varattaessa oli viitattu voimassa olevaan hinnastoon ja sen ehtoihin, joissa varaukseen liittyvästä ylimääräisestä maksusta ei edelleenkään ole mitään merkintää. Tästä ennalta yllätyksenä tulleesta ja kohtuuttomaksi koetusta tulkinnasta huomautettiin pontevasti sataman toimiston henkilöstölle, mutta päätös tietenkin pysyi. Onneksi tämä pieni episodi ei näyttänyt sen enempää pilaavan kenenkään paikalla olleen Kipparin lomatunnelmaa, vaan asiaan suhtauduttiin humoristisen hyväksyvästi: ulkomailla on joskus erilaista kuin kotona...

Satamamaksu maksettiin ilmoittautumisen yhteydessä ja veneiden rekisteröintitodistuksesta otettiin kopiot. Aidatun sataman porttiin sai avainkoodin portin vieressä olevalla pikapuhelimella.

Sataman palvelut ovat hyvät ja niiden toimimisessa ei enimmäkseen ollut arvostelulle sijaa. Kävimme porukalla myös sataman toimiston vieressä olevassa vierassaunassa, joka oli hyvä ja erittäin siisti. Viihtyisän löylyhuoneen suuresta ikkunasta aukesi upea näkymä vanhaan kaupunkiin.

Sauna oli jaettu kahteen erilliseen osastoon miehille ja naisille ja ainakin miesten puolen lauteille mahtui enimmillään seitsemän henkeä. Kun sauna lisäksi oli auki vain kahden tunnin ajan klo 17:00-19:00, voi väittää sen olleen suomalaisen mittapuun mukaan riittämätön 110 veneen vierassatamaan.

Perjantain ja lauantain välisen yön laiturissa yöpyi vain neljä Espoon Kippareiden venettä: Nelly, Kuku, Scoopy ja Sirius, täydennystä oli tulossa lauantaina ja kaikille veneillemme oli varattu rinnakkaiset paikat! Vierassatama oli täynnä (lukuun ottamatta ”Ust-Luga” avomeripurjehduskilpailijoille varattua laiturin puolta edessämme – kilpaveneen saapuivat paikalle vasta lauantaina iltapäivällä).

Lauantaina 12:45 saapui sataman portin eteen tilausbussi sovitusti ja suuntasimme opastetulle kierrokselle Patarein vankilamuseoon. Kierroksella näimme pääosin paikkoja, jotka eivät ole kaikkien museossa kävijöiden nähtävissä. Kokemus oli vaikuttava ja aika sanattomina poistuimme tästä kauhujen ja epäinhimillisyyden rapistuvasta muistomerkistä. Vankilamuseo sijaitsee aivan merimuseon Lennusadaman vieressä, jonne osa porukasta jatkoi omaehtoisesti tutustumaan – kunhan virvokkeet oli nautittu Patarein rannassa, Tallinnan ainoalla merenrantaterassilla.

Sataman lähistön ostosmahdollisuudet ovat hyvät. Varsinkin sen jälkeen, kun alkuillan paluulaivat ovat lähteneet Suomeen, liikkeissä oli hyvin tilaa. Liikkeet olivat auki enimmäkseen klo 8:00-21:00. Hintataso satamassa ei tietysti ole aivan kaupungin edullisin, mutta kokonaistaloudellisesti ei pidemmällekkään kannattanut provianttien hakuun lähteä.

Kokonaisuutena voisi arvioida, että olipa oikein hyvä reissu, viihtyisä satama ja kaupunki. Eskaaderin toteuttamisesta jatkossa ei ole päätöstä, mutta ensimmäisen kerran kokemuksista saatiin hyvää oppia mahdolliselle jatkolle.

Viikonlopun sää oli vähän epävakainen, onneksi suurin osa sadekuuroista näytti tällä kertaa kiertävän Tallinnan.

Sunnuntaina paluumatkalle lähdettiin kevyessä sateessa. Tuulet olivat heikkoja, sunnuntaina kuitenkin etelästä 4-5 m/s luokkaa. Päivän ylin lämpötila oli parinkymmen asteen paikkeilla ja yöllä vähän kylmempää, meriveden lämpötila satamassa oli noin +8 °C – pilssit pysyivät siis lähes jääkaappiviileinä.

Illallisristeily A'la Espoon Kipparit

Teksti: Henri Kuro, kuvat: Teijo Toivonen

Oma illallisristeilyni alkoi mielenkiintoisella tavalla. Odotellessamme laivan lähtöä päätimmekin avovaimoni kanssa pikaisesti piipahtaa keskelle kauppatoria rakennetussa taidekohteessa, Havis Amanda Hotellissa. Siellä Manta, tuo tuttu ”vapputyttömmme” seisoi rennosti keskellä leveää parivuodetta lempeästi hymyillen. Pikaisen vierailun päätteeksi annoin hellän taputuksen Mantan kiinteälle, mutta kovalle pakaralle ja tämän jälkeen suuntasimmekin kohti satama-altaassa odottavaa Doris-laivaa.

Laiturille olikin joko kokoontunut koko joukko innostuneita ja kaikesti myös aika nälkäisiä, kippareita seuralaisineen. Sateisen päivän jälkeen ilta näytti kohtuullisten kirkkaalta ja matkamme saattoi alkaa hyvän sään merkeissä. Tasan kello 19.00 Doris-laiva irrotti köytensä laiturista ja suuntasi keulansa

kohti upeata Helsingin itäsaaristoa. Kommodori Erkki Lauho toivotti kaikki matkalaiset, yhteensä 37 kipparia puolisoineen, lämpimästi tervetulleeksi. Tässä olikin sitten vierailun ”virallinen osuus”, loppuaika matkasta sujuikin sitten rennoissa merkeissä herkullisen ruoan ja mukavan puheensorinan siivittämänä. Porukassa vaihdettiin kesän kokemuksia ja samalla tähyiltiin myös ulos kauniita maisemia kurkkien.

Yläkannella oltiin sitten jo tarkkaavaisempia meren tapahtumista. Näkipä joku kippareista jo ulapalla sukellusveneekin hahmon, tosin yhdessä nopeasti havainnoimme tuon sukellusveeneen kiviröykkiöksi, jonka keskellä

tosin sojotti lippu kepin nokassa. Näinä levottomina aikoina valppaat kipparit ovat toki aina tarkkaavaisina, mitä kaikkia ”veneitä” siellä Suomenlahdella oikein mahtaa seilata...

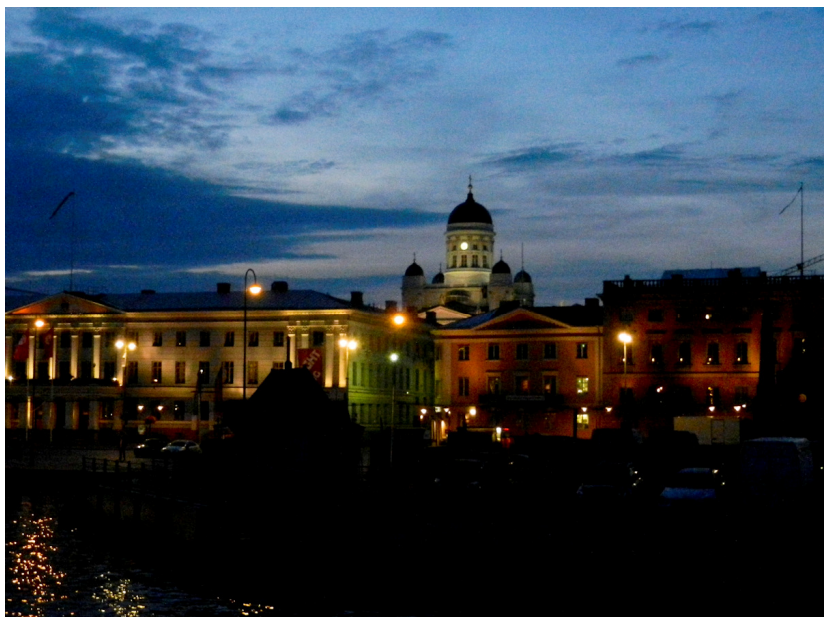
Hevossalmen sillan lähestyessä yläkannen etuosa täyttyi (melkein ruuhkaksi asti) useammastakin kiinnostuneesta kipparista. Kaikki halusivat tulla varmistamaan, että matkamme jatkuu turvallisesti sillan jälkeenkin. Punainen merkkivalo sammui ja erikoinen kääntyvä silta siirtyi sivuun, kun Doris-laiva jatkoi kulkuaan kohti edessä siintävää Kauppatoria.

Risteilyllä oli myös mukana ihan tavallisia asiakkaita kippareiden lisäksi. Pääsinpä itse loistamaan omilla

vaatimattomilla merimiestaidoillani, kun pienessä ”lauantai-illan huumassa” oleva nuorehko tyttöporukka tähyili yläkannella ulapalle ja omien huudahdustensa perusteella, ihasteli ”tuomiokirkkoa”. Vihjaisin tytöille, että kannattasi ehkä kurkata myös selkänsä taakse, sillä siellä se oikea tuomiokirkko häämöttää ja edessä puolestaan loistaa kirkkaasti Suomenlinnan majakka, tosin kirkkohan se on sekini. Mukava ja iloinen oli tunnelma tässäkin tilanteessa ja pitihän tuo pieni suuntavirhe antaa tytöille anteeksi, he kun olivat omien sanojensa mukaan maalta, ihan Järvenpäästä saakka...

Doris-laiva kiinnittyi takaisin kauppatorin laituriin klo 21.30 ja eräillä kippareista taisikin siinä vaiheessa jo siintää mielissään seuraava risteily, pian koittava purjehdus Kreikan saaristossa.

Tutustuminen tykkisluoppi Dianaan

Teksti: Teijo Toivonen

Espoon Kipparit tekee keskiviikkona 17.9.2014 ekskursion Suomenlinnaan ja tutustuu siellä vasta valmistuneeseen, 1700-luvun piirustuksilla rakennettuun tykkisluoppi Dianaan.

Diana on Ruotsin vallan ajan tykkisluoppi eli vanha sota-alus. Suomenlinnan telakalla 1700-luvun piirustuksilla rakennettu 21 metriä pitkä ja 20 tonnia painava alus on jopa kansainvälisesti ainutlaatuinen.

Syksyllä 2010 käynnistyneeseen rakennusurakkaan osallistui kymmeniä nuoria harjoittelijoita. Projektin tavoitteena oli muun muassa puualusten rakennustaidon elvyttäminen Suomessa.

Kävimme kaksi vuotta sitten tutustumassa saman aluksen rakentamiseen ja sen jälkeen on päästy pitkälle. Suomenlinnan telakan varustelulaiturissa esitellään meille nyt lähes lopullisessa kunnossa oleva tykkisluoppi.

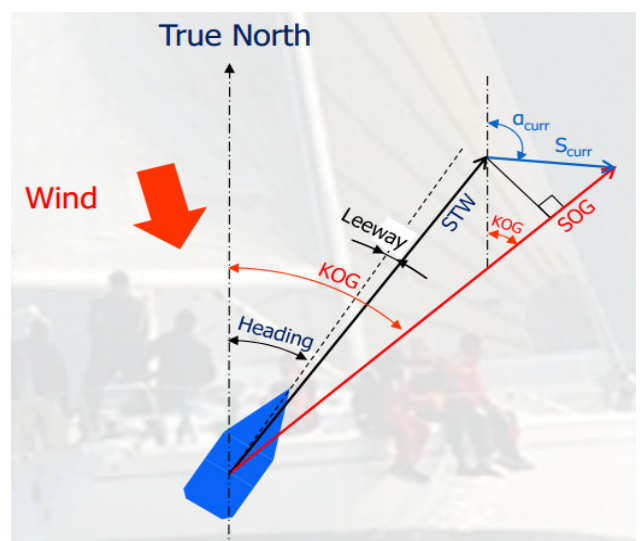
Ekskursiolle mahtuu 25 henkeä, tilaisuus on tarkoitettu vain jäsenille, vielä on muutama paikka vapaana. Ilmoittautuminen tapahtuu Kipparien nettisivuilla olevalla sähköisellä lomakkeella. Alukseen tutustuminen on maksuton, mutta jokainen vastaa itse matkakustannuksista. Kokooneminen Helsingin kauppatorilla, Suomenlinnan lauttarannassa klo 17:10. Aluksen esittely päättyy Suomenlinnassa noin klo 19:30.

Lokakuun jäsenilta – veneen liikemittaus

Teksti: Teijo Toivonen, Kuva Oy Baltic Instruments Ab

15.10.2014 järjestettävässä jäsenillassa on luvassa todella mielenkiintoinen ja uusia uria avaava aihe. Christer Helenelund kertoo **SeaMODE** ohjelmasta ja miten veneen liikemittausta voidaan käyttää hyväksi niin purjehdussuorituksen analysoinnissa ja parantamisessa kuin navigoinnissa laajemminkin.

Veneen liikkeet voivat olla eri tavoin jatkuvia tai vaihtelevia ja mikä tahansa liike voidaan jakaa kuuteen perusliikkeeseen. Liikemittausjärjestelmän avulla määritetään: aluksen sijainti, sen kolmiulotteinen tila, miten se juuri nyt liikkuu ja siihen kohdistuvat voimat. Eri mittausmenetelmillä saadaan kuitenkin erilaisia tuloksia, ratkaisuna on anturifuusio jossa kahden tai kolmen eri mittausmenetelmän tulokset sulautetaan yhdeksi parempilaatuiseksi mittariksi.

Laivurikurssit ovat alkamassa

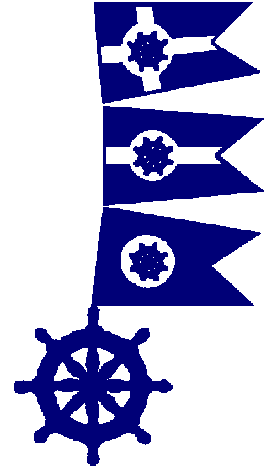
Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Espoon Kippareiden laivurikurssit ovat jälleen tänä syksynä osoittautuneet hyvin suosituiksi. Espoon kaupungin työväenopistossa alkaa peräti kymmenen kurssia ja niillä on yhteensä yli kaksisataa opiskelijaa. Alla olevasta kaaviosta näet kaikki toteutettavat kurssit. Kurssit tähtäävät 12.12.2014 järjestettäviin laivuritutkintoihin, tähtitieteellisen merenkulun kurssi kestää koko talven ja avomerilaivuritenti järjestetään vasta perjantaina 24.4.2015

Ilmoittautuminen alkoi 19. elokuuta ja kurssit täyttyivät ennätysvauhtia. Jos heräsit navigointiopin tarpeeseen vasta nyt, et välttämättä ole myöhässä. Tätä kirjoitettaessa kaikkien tasojen jollakin kurssilla on vielä tilaa.

Tapiolan ja Espoon keskuksen kurssit ovat jo alkaneet ja muut alkavat ensi viikolla 8.-11.9.2014. Vielä voi siis ilmoittautua pääkaupunkiseudun kansalais- ja työväenopistojen yhteisen **Ilmonet-järjestelmän** kautta tai puhelimitse Espoon työväenopiston asiakaspalveluun.

Kevätlukukauden kurssit alkavat tammikuussa, loppiaisen jälkeen ja niille ilmoittautuminen joulukuun toisella viikolla.

Merenkulun kurssit - Syksy 2014

	maanantai	tiistai	torstai
Saaristo	1. Olari 17:30-19:00 Tuomo Karppinen	3. Etelä-Tapiola 17:30-19:00 Jouko Treuthardt	6. Leppävaara 17:30-19:00 Kalervo Karppinen
	2. Olari 19:15-20:45 Teijo Toivonen	4. Sökövikin 17:30-19:00 Juha Pitkänen	7. Leppävaara 19:15-20:45 Kalervo Karppinen
		5. Sökövikin 19:15-20:45 Juha Pitkänen	
Rannikko	1. Olari 17:30-19:00 Teijo Toivonen	2. Etelä-Tapiola 19:15-20:45 Jouko Treuthardt	
Avomeri	Kuninkaantie 18:30-20:00 Erkki Lauho		
CEVNI			Ruusutorppa la 4.10. ja su 5.10. Teijo Toivonen

Meri-VHF kurssi ja SRC-tutkinto

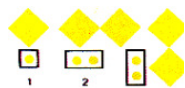
Suosittu Meri-VHF kurssi, jonka yhteydessä suoritetaan Viestintäviraston Rannikkolaiurin radiotutkinto järjestetään aikaisemmasta poiketan viikonloppukrussina lauantaina 8.11.2014 klo 09:00-18:00.

Meri-VHF-järjestelmä on kansainvälinen ja se toimii pääosin samoilla säännöillä ja periaatteilla kaikkialla maailmassa. Meri-VHF-kanavien käyttö edellyttää henkilökohtaista radioliikenteen pätevyystodistusta. Veneilijöille tarkoitettu pätevyystodistus on nimeltään Rannikkolaiurin radioliikennetodistus (SRC).

Opetuspaikka on Ruusutorpan koulun auditorio, osoitteessa: Leppävaarankatu 24. Opettajana ja tutkinnon vastaanottajana toimii Ari Caselius, joka työskentelee Viestintävirastossa merenkulun radioasioiden parissa. Kurssimaksu on 20,00 €, jolla katetaan tilasta tulevat kulut. Viestintävirasto perii tutkintoon osallistumisesta tutkintomaksun 45,40 € ja myönnetystä SRC-todistuksesta todistumaksun 43,75 €.

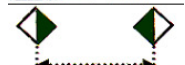
CEVNI-kurssi

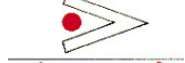
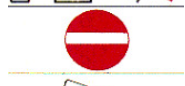
Espoon Kipparit ry järjestää yhdessä Espoon Työväenopiston kanssa CEVNI-kurssin lauantaina 4.10.2014 klo 11:00-12:30 ja sunnuntaina 5.10.2014 klo 11:00-13:15. Kurssipaikkana on Ruusutorpan koulun auditorio osoitteessa Leppävaarankatu 24.

CEVNI-kurssilla opiskellaan Euroopan sisävesisäännösten (Code Européen des Voies de la Navigation Intérieure) perusteet. Kurssilla käsitellään muun muassa sisävesien kulkusäännöt, käytettävät alusten valot, merkkikuviot ja äänimerkit sekä sisävesien väylä- ja vesiliikennemerkit, liikennevalot ja muut opasteet.

CEVNI-maiden sisävesillä liikkuminen edellyttää todistusta näiden sääntöjen osaamisesta. Osoitus tästä taidosta on kansainvälisen huviveneenkuljettajakirjan I-merkintä (Intérieure). Merkinnän saamiseksi on suoritettava Merenkululaitoksen hyväksymä tutkinto, joka järjestetään toisen kurssi-illan päätteeksi.

Ilmoittautumiset työväenopiston ILMONET-järjestelmän kautta tai puhelimitse.

Pimeäpurjehdusharjoitus

Teksti: Teijo Toivonen, kuva: Sukeltajat ry

Espoon Kipparit ry järjestää jäsenilleen käytännön harjoituksen pimeässä tapahtuvaan vesillä liikkumiseen. Pimeäpurjehduksen aikana harjoitellaan muun muassa reittisuunnittelua, tähytämistä ja paikanmäärittystä Espoon Kipparien merenkulun opettajien johdolla.

Harjoitus tapahtuu Sukeltajat ry:n m/s Maija aluksella lauantaina 18.10. alkaa klo 18.00 ja päättyy klo 23.00 mennessä. Lähtö- ja paluusatamana on Herttoniemen laivalahden laituri, jossa kokoonnutaan klo 17.30.

Tilaisuus soveltuu hyvin laivurikurssinsa äskettäin päättäneille ja syksyn kurssien oppilaille.

Välimeren eskaaderi lähestyy

Teksti: Jarto Luotola, kuva: Teijo Toivonen

Tänä vuonna Espoon Kipparit järjestää eskaaderiristeilyn jo kolmatta kertaa. Aiemmin se on tapahtunut vuonna 2012, Kreikassa Ateenasta ja viime vuonna Kroatiassa Trogirin kaupungista. Nyt se kohdistuu jälleen Kreikan saaristoon, mutta nyt lähtö tapahtuu lähellä Turkin rannikkoa sijaitsevalta Kosin saarelta. Venekuntia on tällä kerralla lähdössä 10 ja niihin odotetaan lähes kuuttakymmentä osallistujaa.

Reittimme vie tällä kertaa Kosilta pohjoiseen. Päivämatkat on suunniteltu lyhyiksi ja lisäksi keskipäivällä ehtii pysähtyä lounaalle ja uimaan ja sen jälkeen hyvin vielä seuraavaan

yöpymissatamaankin. Matka vie aina Patmoksen saarelle asti, missä kokoonnumme kaikki yhteen ja syömmme illallista auringonlaskun aikaan. Muuten purjehduksen aikana kaikilla voi olla periaatteessa omat reitit ja kohteet.

Jos olet mahdollisesti kiinnostunut tulenmaan mukaan, tänä vuonna se on valitettavasti jo myöhäistä, mutta ensi vuodelle on jo alettu suunnitella jatkoa. Jos jatkossa haluat mukaan joko veneen kipparina tai miehistön jäsenenä, niin ilmoittele ajoissa sillä paikkoja on rajoitetusti tarjolla. Heti eskaaderin jälkeen lokakuussa alamme selvittää alustavasti kiinnostusta asiaan. Varaamalla veneet ajoissa saamme valittua parhaat päältä ja vieläpä edullisin hinnoin, olettaen, että eskaaderi järjestetään samassa muodossa myös ensi vuonna. Tulemme kartoittamaan myös jäsenistön toiveita tulevista purjehdusvesistä.

Lopuksi vielä miestä väkevämpää

Teksti ja kuva: Jorma Puttonen

Toukokuun lopussa salama iski aittarakennukseemme Suonenjoella sellaisella voimalla, että kevätkynnöt tuli tehtyä samalla sekunnilla. Neljä metriä korkea 16 m² aitta räjähti ilmaan kuin elokuvissa. Maalattuja lautoja löytyi heinikosta 12 m päästä aivan kunnossa olevina ja hiekkaa oli joku ikään kuin heitellyt lapiolla maasta aina 15 metrin päähän ojasta, jonka salama kynti maahan. Koivun juuret olivat menneet poikki siltä 30 metrin matkalta ja 45 cm syvyydeltä, jonka salama kynti maassa ennen kuin löysi kesämökin ja sen alapohjan. Sieltä se löysi teräsraudat betonista ja lohkaisi sokkelista TV:n kokoisen lohकारeen irti alapohjasta. Isku oli sen verran kova, että sokkeli meni samalla 7 kohtaa halki ja talon hormit 3 kohtaa poikki.

Siitä edelleen salama eteni talon ulkoreunaan ja löysi sieltä maakaapelin ja nousi keittiön ikkunan vierestä 2 metriä ylös sähköjohtoja ja siitä seinän läpi keittiöön. Sähkökaappi lensi 30 cm ulos hirsiseinästä ja sen yhteydessä oleva digitaalinen mittari roikkui yhden langan varassa ilmassa kuin kiikussa. Samalla

lääkekaappi, joka oli asennettu v. 1973 sähkökaapin alle 15 cm pitkillä pulteilla ”ikuisesti” paikallaan olevaksi, lensi sisältöineen keittiöstä tuvan puolelle ja käärmeseerumit löytyivät sängyn alta.

Ullakolla salama oli sulattanut sähkölampun kiinni vuoden 1973 posliinisiin lampun kantoihin siten, että ne irtosivat vain sähkömiehen erikoistyökaluilla. Samalla salama oli tehnyt U-käännöksen ja mennyt sitä kautta rakennuksesta ulos mistä oli tullutkin. Se jatkoi matkaansa viereiseen maataloon (etäisyys 600m) ulkona olevaa sähkölinjaa pitkin ja rikkoi 3 kpl lehmien paimenkoikia, TV:n, digiboxin ja painepesurin. Matka jatkui edelleen ilmajohtoja pitkin pellonreunassa olevaan ”auton kokoiseen” muuntajaan 5 m korkeudessa ja räjäytti sen. Siihen se sitten katosi.

Sähköt olivat olleet poissa alueelta noin 12 tuntia ja vain kova rankkasade oli pelastanut kesämökin syttymästä 30 m päässä aittarakennuksesta sekä estänyt maastopalon. Palomestarin mukaan vain tuulen suunta ja 10 °C pienempi lämpö pelastivat täydelliseltä tuholta. Kesämökin aitanpuoleinen pääty oli ollut niin kuuma, että pihka tippui nurmikolle 50 vuotta vanhasta rakennuksesta. Siellä on ollut ”vakioasukkaat” eli oravat, ampieiset jne. aika tiukalla. Palaneet puut aittarakennuksen ympärillä paloivat noin 10 metrin korkeuteen asti pikimustiksi.

Savuna ilmaan katosi 2 perämoottoria (Seagull 5hv. vm. 1961 ja Mercury 20 hv. vm. 1976), kairat, tuurat, pohjaonget, pitkäsiima, virvelit, verkot, katiskat, kalahaavit, verkkonarut 300 m, polosäkit, iskukoukut, pelastusliivit jne. Siinä meni siis kalamiehen koko varustus sekä aivot ja melat. Vain kalastusinto jäi vielä jäljelle. Lämpötila ollut lienee lähellä 1000 °C ,koska perämoottorin rungosta jäi jäljelle vain nyrkin kokoinen möykky, josta löysin 2 tulppaa sulaneena ja alumiinitikkaat olivat sulaneet taiteelliseksi vaikutelmaksi paloraivausta tehdessä huomioituna.

Yksi asia tuli taas selväksi aivan konkreettisesti. Luontoa pitää kunnioittaa ja arvostaa, ja muistaa, että olemme täällä vain käymässä. Emme olleet itse tapahtuman aikaan paikalla, mutta naapurit kertoivat, että pamahti kerran kovasti ja sitten oli aivan hiljaista. Jos olisin ollut paikalla, niin en ehkä tätä tarinaa kirjoittaisi.

Espoon Kipparit on myös Facebookissa

Käy tutustumassa ja tykkäämässä! www.facebook.com/EspoonKipparit

johtokunta

